

Upozorniti jest, že i s hlediska normativistického toto stanovisko jest zcela správné, neboť zákonodárce delegoval soudce, aby potud, pokud sahá zmocnění dané § 7 obč. zák., postupoval tak, jako by byl postupoval zákonodárce, kdyby byl býval neupravenou otázku upravoval. Lze tedy dojíti spolu s Charmatzem k jeho výsledku, že směrnice, kterou dává § 7

obč. zák., soudci (návod, jakým způsobem by měl normy tvořiti jakožto delegovaný k tomu orgán mimo rámec jednotlivých předpisů právních, avšak vždy v rámci supletorního zákonného poukazu, daného ustanovením § 7 obč. zák., srov. Sedláček, Komentář k čl. o. z. o., díl první, § 7, str. 141—146) znamená, že soudce má řešiti neupravené situace »zájmově«.

Pužman.

Z právní praxe.

Cvičení ve zbrani dle § 22 br. z. a národní hospodářství.

Cvičení ve zbrani (služební) a to ať řádné nebo mimořádné, ke kterému jsou záložníci povinni podle § 22 br. z. č. 193/1920, nesmí ovšem zasahovati rušivě do hospodářského soukolí. Nemá také jeho tíži cítiti záložník, který naopak zaslouží, aby spíše z tohoto důvodu měl výhody.

a) Proto stanoví zák. č. 61/1925 pro případ cvičení dle § 22 br. z., že nesmí zaměstnavatel v období, které počíná u zaměstnanců obstarávajících pracovní výkon vyššího druhu, měsíc, u ostatních zaměstnanců 10 dnů před nastoupením cvičení a končí sedmým dnem po jeho skončení (tak zv. o c h r a n n á d o b a) dáti zaměstnanci, povolánému na cvičení, výpověď. Taková výpověď by byla bezúčinná, a výpověď, která byla dána před počatím ochranné doby, může skončiti teprve uplynutím ochranné doby. Tato ochranná doba vztahuje se ovšem jen na zaměstnance, kteří, jde-li o vyšší pracovní výkon, byli zaměstnáni u zaměstnavatele alespoň 3 měsíce nepřetržitě, jde-li o dělníky, alespoň 8 týdnů nepřetržitě.

b) Po dobu cvičení musí zaměstnavatel platiti zaměstnanci; povolánému na cvičení, podléhá-li zaměstnanec zákonu o soukr. zaměst. čís. 154/1934, peněžité požitky po dobu 1 měsíce, trval-li pracovní poměr podle tohoto zákona v témže podni-

ku nepřetržitě alespoň rok (§ 24 zák. č. 154/1934).

c) Jiný zaměstnanec, který nepodléhá zák. č. 154/1934, nemá ovšem nárok na plat a vedlejší požitky peněžité či naturální, zůstane mu však naturální byt (zák. č. 61/1925). Jest ovšem možné, že ve smlouvě služební nebo ve smlouvě kolektivní jest ustanovení pro zaměstnance příznivější. Aby rodinní příslušníci nemajetných záložníků nastoupivších dle § 22 br. z. nebyli ohroženi ve své výživě, mohou se přihlásiti u obecního úřadu svého stálého bydliště o vyživovací příspěvek, o jehož přiznání rozhoduje okresní vyživovací komise s největším urychlením. Okresní vyživovací komisi byly již v tom směru dány pokyny.

d) Rodinní příslušníci samostatných podnikatelů povoláných na cvičení dle § 22 br. z. mohli by žádati rovněž o vyživovací příspěvek, kdyby jejich výživa byla ohrožena nastoupením živitele do vojenské služby.

Potvrzení soukromých zaměstnavatelů o době a způsobu zaměstnání.

(§ 1163 obč. zák., § 24 zák. č. 244/1922 Sb. z. a n., § 46 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n., § 44 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.)

Jelikož vzešly pochybnosti, zda a jakému kolku podléhají potvrzení o době a způsobu zaměstnání, a zda a jaká dávka za úřední úkon se za